

10 Ιουνίου 2014

”Αθήνα ζαφειρόπετρα στις γης το δαχτυλίδι”

[/ Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Εκδήλωση για τα 180 χρόνια της Αθήνας ως πρωτεύουσας του ελληνικού κράτους, πραγματοποιήθηκε πριν από λίγες ημέρες (31 Μαΐου), στο Μουσείο της Ακρόπολης, από τον Όμιλο Ουνέσκο Τεχνών Λόγου και Επιστημών Ελλάδος. Κεντρικός ομιλητής, στην κατάμεστη αίθουσα του Μουσείου της Ακρόπολης, ένας νέος επιστήμων, ο γεωπολιτικός Πέτρος Δ. Καψάσκης, ο οποίος μίλησε με θέμα: »Αθήνα ζαφειρόπετρα στις γης το δαχτυλίδι«. Στην εκδήλωση καταξιωμένοι ηθοποιοί απήγγειλαν ποιήματα του Κωστή Παλαμά, ενώ βραβεύτηκαν από τον Όμιλο ο διεθνούς φήμης Σολίστ του πιάνου Δημήτρης Σγούρος και ο Αρχιμουσικός Λουκάς Καρυτινός.

Στην Πεμπτουσία μίλησε για την εκδήλωση, αλλά και για την πολιτιστική διπλωματία ο γεωπολιτικός επιστήμων, Πέτρος Δ. Καψάσκης.

Ο Πέτρος Καψάσκης κατά την ομιλία του στο Μουσείο της Ακρόπολης

Πεμπτούσια: Να ξεκινήσουμε κύριε Καψάσκη με την πρωτοβουλία σας, να εορταστούν τα 180 χρόνια από τότε που η Αθήνα ανακηρύχθηκε πρωτεύουσα της χώρας; Πώς το σκεφθήκατε; Είναι νομίζω η μοναδική εκδήλωση που έγινε με αφορμή αυτό το γεγονός.

Π. Καψάσκης: Σας ευχαριστώ γι' αυτή την ερώτηση. Πράγματι είναι η πρώτη φορά που εορτάζεται η επέτειος των 180 χρόνων από τότε που η Αθήνα ανακηρύχθηκε πρωτεύουσα της χώρας. Θεωρώ ότι τέτοιες πρωτοβουλίες είναι πρωτεύουσας σημασίας για την πόλη μας, σε μια εποχή κατά την οποία η εικόνα της στο εξωτερικό πλήττεται με τρόπο οικτρό. Να υπομνήσω δε ότι από τον Ιανουάριο η χώρα μας έχει αναλάβει την προεδρία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πως κατά την γνώμη μου δεν υπάρχει κομψότερος και διπλωματικότερος τρόπος επικοινωνίας του Ελληνικού πολιτισμού, από την διοργάνωση τέτοιων εκδηλώσεων με ξένους προσκεκλημένους, δημοσιογράφους και επιτετραμμένους από κάθε χώρα. Πόσο μάλλον όταν αυτή η βραδιά λαμβάνει χώρα στο Μουσείο της Ακρόπολης. Το σύγχρονο υπουργείο των εξωτερικών της χώρας. Θέλοντας να προσδώσω μία συμβολική χροιά στην επέτειο αλλά και συγχρόνως να αποφύγω τυχόν προσωποκεντρικές προσεγγίσεις, ανάρμοστες και δυσαρμονικές προς την ιστορικότητα αυτής της εορτής, απέστειλα αρχές του Μάρτη στην πρόεδρο της

Unesco T.A.E.E., κα. Νίνα Διακοβασίλη μια πρόταση συμπεριλαμβάνουσα καταξιωμένους ηθοποιούς και ποιητές απαγγέλοντες ποίηση δική τους και μεγάλων Ελλήνων ποιητών, βραβεύσεις όπως αυτές του αρχιμουσικού Λουκά Καρυτινού και του διεθνούς φήμης σολίστα πιάνου Δημήτρη Σγούρου καθώς επίσης και χορωδιακή μουσική δια της οποίας έκλεισε η επετειακή βραδιά. Επιτρέψτε μου να σας πω πως τίποτα εξ όσων σας λέω δεν θα είχε πραγματοποιηθεί, δίχως την αρωγή και την εμπιστοσύνη της προέδρου του ομίλου, της αξιότιμης κα. Νίνας Διακοβασίλη, την οποία και ευχαριστώ ενθέρμως.

Πεμπτουσία: Θα θέλατε να αναφερθείτε στους βασικούς άξονες της ομιλίας σας;

Π. Καψάσκης: Η διάλεξη μου με τίτλο »Αθήνα ζαφειρόπετρα στης γης το δαχτυλίδι» είχε ιστορικό και πολιτισμικό πρόσημο. Βαθιά μου πεποίθηση είναι ότι η ιστορία μας, η θρησκεία μας αλλά και ο πολιτισμός μας είναι η magna carta του έθνους μας αλλά και της εθνικής συνείδησης του λαού μας. Μια συνείδηση η οποία δυστυχώς σήμερα σέρνεται νεκρή, σαν το πτώμα του Έκτορα πίσω από το άρμα μιας δήθεν φαντασιακής προόδου. Όπως λέει ο Παπανούτσος σε μία από τις επιγραμματικές του φράσεις »προοδεύσαμε πολύ σε τούτο τον κόσμο αλλά δυστυχώς δεν ευτυχήσαμε». Ως εκ τούτου η διάλεξη μου αυτή δεν ήταν μόνο μια περιγραφή των ιστορικότερων κτιρίων της πόλης των Αθηνών ή της ιστορικής αναδρομής της από το 1834 και εντεύθεν. Ήταν και ένας διθύραμβος υπέρ εκείνων οι οποίοι αποτέλεσαν παράδειγμα ήθους και έγιναν η απαρχή μιας εξυψώσεως προς την οποία έτεινε η κοινωνία των Αθηνών, κατά την πρώτη και δεύτερη δεκαετία της διακυβέρνησης του βασιλιά Γεωργίου Α'. Άνθρωποι οι οποίοι στη πλειοψηφία τους ενεπνέοντο μόνο από ευγενή ιδεολογία και απέβλεπαν μόνο στο συμφέρον του τόπου τους. Τους εθνικούς μας ευεργέτες στους οποίους και αφιέρωσα την διάλεξη μου αυτή.

Θωμάς Κινδύνης, Νίνα Διακοβασίλη, Πέτρος Καψάσκης, Δημήτρης Πετρόπουλος

Πεμπτουσία: «Η πολιτιστική διπλωματία θα έπρεπε να είναι η μόνη άσκηση εξωτερικής πολιτικής», έχετε πει. Τι ακριβώς εννοείτε;

Π. Καψάσκης: Αν σκεφτεί κανείς ότι άλλοι λαοί, οι οποίοι στερούνται του πολιτισμού μας, της οικουμενικότητας, της γλώσσας μας αλλά και της επιρροής και της γοητείας την οποία ασκεί η ιστορία μας, καταφέρνουν σήμερα να ασκούν πολιτική δια του πολιτισμού έχοντας ως κύρια μέσα προαγωγής του τον κινηματογράφο και την παραγωγή ταινιών όπως οι 300, η Τροία, Φετίχ 1453 ή τον Σουλειμάν τον Μεγαλοπρεπή ή ακόμα και τα έργα τα οποία ψυχροπολεμικά έπαιξαν τον δικό τους ιδιαίζοντα ρόλο στην προαγωγή των αμερικανικών ιδεωδών στον δυτικό κόσμο και την προστασία αυτού από τις επεκτατικές βλέψεις της Σοβιετικής Ένωσης, όπως το Rambo, Rocky, Top gun, James Bond κ.α., τότε αναρωτιέται κανείς άνευ ιδιαίτερης δυσκολίας πώς δύναται η χώρα που γέννησε τον Ευρωπαϊκό πολιτισμό και επιθυμεί να εξέλθει από τον σκοταδισμό αντί να προάγει τον Ελληνικό πολιτισμό, να ασχολείται με τον... »συνωστισμό«. Και ερωτώ εγώ: πώς δύναται σήμερα να ομιλούμε για άσκηση οιασδήποτε πολιτικής δια του πολιτισμού όταν στον χάρτη του βιβλίου της ιστορίας της Γ' λυκείου η ΠΓΔΜ αναγράφεται ως Μακεδονία. Τι θέλετε να σας πω εγώ όταν στο σχολείο τα παιδιά δεν μαθαίνουν πια μουσική ή ζωγραφική και η μόνη ποίηση που διδάσκεται πια είναι η αποποίηση της ομορφιάς και η παραποίηση της τέχνης. Αν με ρωτάτε την προσωπική μου γνώμη η άσκηση πολιτιστικής διπλωματίας θα 'πρεπε να είναι η μόνη άσκηση εξωτερικής πολιτικής αυτής της χώρας.

180 Χρόνια Αθήνα

Αθήνα ζαφειρόπετρα στην γη το δαχτυλίδι
 Διάλεξη του Πέτρου Δ. Καψάσκη

180 χρόνια Αθήνα

Πεμπτουσία: Η ομιλία σας είπατε ότι «είναι αφιερωμένη στους ευεργέτες αυτής της χώρας». Σήμερα, αυτή η χώρα πόσο ανάγκη έχει από ευεργέτες;

Π. Καψάσκη: Ύψιστη ανάγκη είναι να βρούμε τον τρόπο να ξανακάνουμε τους Έλληνες πολίτες να αισθανθούν τις υποχρεώσεις που έχουν όχι μόνο έναντι του

εαυτού τους αλλά και έναντι της κοινωνίας στην οποία ζουν. Και τούτο το αίτημα υπηρετώ. Όλοι πρέπει να ευεργετούμε και να καλλωπίζουμε τη χώρα μας. Δεν έχει η χώρα ανάγκη από ευεργέτες. Εμείς έχουμε ανάγκη αυτή τη χώρα. Δίχως το φώς αυτού του τόπου, θα ζούσαμε στο έρεβος άνευ ταυτότητας και ιδανικών. Και άνθρωπος που ζει δίχως ταυτότητα, ζει σε terra incognita. Όσο για τα ιδανικά αυτά αφήστε τα. Προτεραιότητα μας τώρα είναι τα δανεικά. Ωστόσο άποψις μου είναι πως η οικοδόμηση της Εθνικής Λυρικής Σκηνής και της Εθνικής Βιβλιοθήκης από το ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος στο Φάληρο, είναι η ζωντανή ελπίδα πως στις μέρες μας ακόμα δεν έχουν χαθεί οι αξίες, οι ευαισθησίες, και το ευγενές πατριωτικό όραμα. Επίσης, ιδιαίτερη μνεία αξίζει να γίνει και στους Έλληνες ομογενείς της Αμερικής αλλά και άλλων χωρών, οι οποίοι έχουν αποδείξει έμπρακτα το υψηλό πατριωτικό τους φρόνημα αλλά και την ανιδιοτελή τους αγάπη, ενισχύοντας την χώρα σε ιστορικά δύσκολες στιγμές μέσω χρηματικών εμβασμάτων, τροφίμων και φαρμάκων, οποτεδήποτε αυτό καθίστατο αναγκαίο.

Κατερίνα Χουζούρη